

Riigihalduse ministri 20. jaanuari 2016. a määruse nr 5 „Toetuse andmise tingimused regionaalsete kompetentsikeskuste arendamiseks“ muutmine“ eelnõu seletuskiri

I. Sissejuhatus

Riigihalduse ministri 20. jaanuari 2016. a määruse nr 5 „Toetuse andmise tingimused regionaalsete kompetentsikeskuste arendamiseks“ muutmine“ eelnõu (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse perioodi 2014–2020 struktuuritoetuse seaduse (edaspidi *struktuuritoetuse seadus*) § 14 alusel.

Eelnõu kohaselt muudetakse struktuuritoetuste andmist reguleerivat riigihalduse ministri 20. jaanuari 2016. a määrust nr 5 „Toetuse andmise tingimused regionaalsete kompetentsikeskuste arendamiseks“ (edaspidi *kehtiv määrus*), sätestades võrreldes kehtiva määruse redaktsiooniga paindlikumad tingimused projektide menetluseks ja ühtlasi ajakohastatakse viiteid asjaomastele õigusaktidele.

Eelnõu eesmärk on täiendada määrust ühe riigiabi liigiga võimaldamaks suuremat paindlikkust toetuse taotluste otsustamisel. Lisaks lahendatakse eelnõuga toetuskeemi rakendamise praktikas esinenud mitmeid kitsaskohti, täpsustatakse kulude abikõlblikkust ja mitteabikõlblikkust, teadusuuringute taristu omandamist sisaldavate projektide puhul majandustegevuse prognooside koostamise vajalikkust ja puhastulu arvestamise meetodikat, muudetakse toetuse kasutamise seotud aruannete esitamise sagedust ja lihtsustatakse toetuse väljamaksetega seotud protseduuri, tunnistatakse kehtetuks hankedokumentatsiooni kooskõlastamise nõue rakendusüksusega, ajakohastatakse viiteid uuele riigihangete seadusele, tagades seeläbi toetuskeemi paindlikuma ja selgema rakendatavuse.

Määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Rahandusministeeriumi regionaalarengu osakonna regionaalpoliitika talituse peaspetsialist Tea Treufeldt (tel 611 3225; e-post tea.treufeldt@fin.ee). Eelnõu ja seletuskirja juriidilist kvaliteeti on kontrollinud Rahandusministeeriumi regionaalhalduspoliitika osakonna õigusnõunik Olivia Taluste (tel 611 3092; e-post olivia.taluste@fin.ee) ja õigusosakonna jurist osakonnajuhataja ülesannetes Virge Aasa (tel 611 3549; e-post virge.aasa@fin.ee). Eelnõu ja seletuskirja on keeleliselt toimetanud Rahandusministeeriumi õigusosakonna keeleteimetaja Sirje Lilover (tel 611 3638, sirje.lilover@fin.ee).

Eelnõu ei ole seotud ühegi muu menetluses oleva eelnõuga.

II. Eelnõu sisu

Eelnõu koosneb kahest paragrahvist. Eelnõu § 1 koosneb 17 punktist.

Eelnõu § 1 punktiga 1 täiendatakse kehtiva määruse § 1 lõikega 4¹. Määruse muudatusega lisatakse võimalus kasutada määruse § 7 lõike 1 punkti 2 alusel toetuse andmisel komisjoni määruse (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokku sobivaks (ELT L 187, 26.06.2014, lk 1–78) (edaspidi *üldine grupierandi määrus*), ühte täiendavat riigiabi liiki, mida määrus seni ei võimaldanud. Lisanduvaks riigiabi liigiks on üldise grupierandi määruse artiklis 56 nimetatud kohalikule taristule antav investeeringuteks ettenähtud abi.

Tegutsevate kompetentsikeskuste tagasiside käigus on täpsustunud kompetentsikeskuste poolt järgnevas taotlusvoorudeks kavandatavad tegevused ja osa projektide puhul on eelviidatud riigiabi liigi kasutamine mõistlik. Kui toetus on kohalikule taristule investeeringuteks ettenähtud abi, on abikõlblikud üldise grupierandi määruse artikli 56 lõikes 5 nimetatud investeeringute kulud materiaalsesse ja immateriaalsesse varasse. Nimetatud artiklit ei kohaldata sellisele taristule antava abi suhtes, mis on hõlmatud üldise grupierandi määruse III peatüki muude jagudega. Artiklit 56 ei kohaldata ka lennujaamade ja sadamate taristu suhtes. Huvitatud kasutajad peavad taristule juurde pääsena avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival alusel. Taristu kasutamise tasu või müügihind peab vastama turuhindadele. Mis tahes kontsessioon või muu volitus kolmandale isikule taristu käitamiseks antakse avatud läbipaistval ja mittediskrimineerival alusel, võttes täielikult arvesse kohaldatavaid hankereegleid.

Eelnõu § 1 punktiga 2 lisatakse kehtiva määruse § 8 lõike 4 punktis 4 nimetatud abikõlblike kulude hulka materiaalse ja immateriaalse vara rentimise kulud, seadmete ning aparatuuri hooldamise ja remondi kulud, materjalide ja vahendite soetamise kulud. Teatud juhtudel on majanduslikult otstarbekam rentida seadmeid, tarkvara, programme jne, kuna nende kasutusvajadus võib olla lühiajaline projektipõhine ning seetõttu ei ole põhjendatud vara soetamine. Teatud juhtudel on seadmeid juhtivad spetsiaalsed tarkvarad vaid renditavad, mitte ostetavad. Materiaalse ja immateriaalse vara hooldamise ja remondi kulud on olemuslikult vara säilimise ja töökorras hoidmise seisukohast põhjendatud ning vajalikud ning nende kulude lisamine abikõlblike kulude hulka vastab tegutsevate kompetentsikeskuste praktilistele vajadustele. Samuti täpsustatakse eelnõu § 1 punktis 2 materiaalse vara soetamist, mis tähendab ka materjalide ja vahendite soetamist.

Eelnõu § 1 punktiga 3 täpsustatakse § 8 lõike 4 punktis 7 abikõlblike kulude sõnastust ja sõnastatakse järgmiselt: „7) projekti tegevuseks vajalike teenuste kulud, sealhulgas hangete korraldamise, veebilehe loomise ja haldamise, asjakohaste andmebaaside loomise ja haldamise, ekspertiisi ostmise ning uuringute tellimise kulud;“ Kompetentsikeskuse tegevused ei võrdu projekti tegevustega. Projekti tegevused on üks osa kogu kompetentsikeskuse tegevustest, mida rahastatakse toetusega. Tugiteenuste mõiste on liitsõna, mis ei ole defineeritud ja üheselt mõistetav ning on tekitanud segadust tõlgendamisel. Eesti keele seletav sõnaraamat annab tugiteenusele ja teenusele järgneva selgituse: tugiteenus on millelegi või kellelegi toeks olev teenus ja teenus on mingit inimese vajadust rahuldav toiming. Muudatuse eesmärk on muuta termin üheselt mõistetavaks.

Eelnõu § 1 punktiga 4 täiendatakse kehtiva määruse § 8 lõiget 6 punktiga 3, millega loetakse abikõlblikeks kuludeks kohaliku taristu materiaalsesse ja immateriaalsesse varasse tehtavad investeeringud. Kohalikule taristule antava investeeringuteks ettenähtud abi reegleid rakendatakse vastavalt üldise grupierandi määruse artiklile 56. Abiga kohaliku taristu investeeringuteks võib tegemist olla määruse § 8 lõike 4 punktis 4 nimetatud materiaalse ja immateriaalse vara kulude katmisel.

Üldise grupierandi määruse alusel kohalikule taristule antav investeeringuteks ettenähtud abi summa ei tohi ületada abikõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet. Tegevuskasum tuleb abikõlblikest kuludest maha arvata eelnevalt asjakohaste prognooside alusel või tagasinõudmise mehhanismi kaudu. Tegevuskasum on tegevuskasum üldise grupierandi määruse artikli 2 punkti 39 tähenduses — erinevus diskonteeritud tulude ja diskonteeritud tegevuskulude vahel investeeringu eluea jooksul, kui see vahe on positiivne. Tegevuskulud hõlmavad näiteks personalikulusid, materjale, lepingulisi teenuseid, kommunikatsioone, energiat, hooldust, renti, haldust, kuid ei hõlma käesolevas määruse

tähenduses amortisatsioonikulusid ning rahastamise kulusid, kui need on hõlmatud investeeringuteks ettenähtud abiga.

Kohalikule taristule antav investeeringuteks ettenähtud abi eriotstarbelisele taristule ei vabastata artikli 56 alusel teatamiskohustusest. Eriotstarbeline taristu on taristu, mis on ehitanud eelnevalt kindlaksmääratud ettevõtja(te) jaoks ning mis on kohandatud nende vajadustele.

Eelnõu § 1 punktiga 5 täiendatakse kehtiva määruse § 8 lõiget 8 punktiga 7¹, millega lisatakse mitteabikõlblike kulude loetellu projektijuhtimise teenuse sisse ostmise kulu, kuna vastav võimekus peab kompetentsikeskusel endal olema olema ning projektijuhtimise teenust väljastpoolt sisse ostes kaotab kompetentsikeskus arendusprojektide juhtimiseks ja elluviimiseks olulise võimekuse.

Eelnõu § 1 punktiga 6 täiendatakse kehtiva määruse § 10 lõikega 11¹ ja sätestatakse kohalikule taristule investeeringuteks antava riigiabi piirsumma ja osakaal. Toetust antakse kohaliku taristu investeeringuteks materiaalsesse ja immateriaalsesse varasse. Üldise grupierandi määruse alusel kohalikule taristule antav investeeringuteks ettenähtud abi summa ei tohi ületada abikõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet. Tegevuskasum tuleb abikõlblikest kuludest maha arvata eelnevalt asjakohaste prognooside alusel või tagasinõudmise mehhanismi kaudu. Tegevuskasumina mõeldakse tegevuskasumit üldise grupierandi määruse artikli 2 punkti 39 tähenduses — erinevus diskonteeritud tulude ja diskonteeritud tegevuskulude vahel investeeringu eluea jooksul, kui see vahe on positiivne. Toetuse piirsumma ja osakaal ei tohi ületada kehtiva määruse § 10 lõikes 5 sätestatud.

Eelnõu § 1 punktidega 7 ja 8 täiendatakse kehtiva määruse § 10 lõikeid 12 ja 15 viitega § 10 lisanduvale lõikele 11¹. Kui toetust antakse üldise grupierandi määruse alusel, kohaldatakse kumuleerimisreegleid. Antavat riigiabi ei tohi kumuleerida mis tahes väheses tähtsusega abiga, mille puhul abikõlblikud kulud on samad, kui sellise kumuleerimise tulemusel ületatakse abi osakaal, mis on sätestatud lõigetes 10 ja 11 ning lisandunud lõikes 11¹.

Eelnõu § 1 punktiga 9 täpsustatakse kehtiva määruse § 18 lõike 6 punkti 15 sätestades, et säte kohaldub vaid üksnes teadusuuringute taristu omandamist sisaldavate projektide puhul, mille raames omandatakse materiaalselt vara (seadmed, masinad, aparaatid vms). Lause teises osas asendatakse sõna infrastruktuur sõnaga taristu, kuna määruse terminoloogias on defineeritud teadusuuringute taristu ja määruse sõnastuses kasutatakse teadusuuringute taristut, mitte teadusuuringute infrastruktuuri. Sisulisi muutusi käsitletud muudatused kaasa ei too.

Eelnõu § 1 punktiga 10 täiendatakse kehtiva määruse § 18 lõikega 7, millega täpsustatakse määruse § 18 lõike 6 punktis 14 sätestatud puhastulu arvestamise meetodit, milleks on valitud diskonteeritud puhastulu arvutamise meetod. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 61 lõige 3 lubab kasutada kahte puhastulu arvutamise meetodit, millest rakendusamet on valinud antud meetme puhul tegevuse diskonteeritud puhastulu arvutamise meetodi. Selle puhul võetakse arvesse tegevuse sektorile või allsektorile asjakohane võrdlusperiood, kõnealuse investeeringuliigi puhul tavaliselt eeldatav kulutasuvus, põhimõte, et saastaja maksab, ning asjakohasel juhul asjaomase liikmesriigi või piirkonna suhtelise jõukusega seotud õigluse kaalutlused

Eelnõu § 1 punktiga 11 muudetakse kehtiva määruse § 27 lõiget 1, muutes toetuse kasutamise seostud vahearuanete esitamise sagedust ühelt korralt kvartalis kahele korrale aastas ja täpsustatakse lause mõtet, et kaks korda aastas esitatavad aruanded on mõistetavad kui vahearuanded. Kuigi oodatavad tulemused jaotuvad vahetulemusteks, mis aitavad

planeerida tegevuste elluviimist ja hinnata tegevuste edenemist, on ebamõistlik nõuda vahetulemuste saavutamise kirjeldamist igas kvartalis. Muudatuse eesmärk on vähendada toetuse saajate aruannete koostamise halduskoormust ja rakendusüksuses menetlemisele kuluvat töökoormust.

Eelnõu § 1 punktidega 12 ja 13 muudetakse kehtiva määruse § 28 lõike 4 ning lõike 5 punktide 2 ja 3 tingimusi.

Muudatusega jäetakse lõikes 4 välja lause osa „vahe- või lõpparuande“. Tegelike kulude alusel makstakse toetus välja maksetaotluse alusel ja ei nõuta enam vahearuaruande esitamist, vähendades sellega ebamõistlikku halduskoormust nii toetuse saajal kui töökoormust rakendusüksusel. Lõppmakse tegemist ja lõpparuande kinnitamist reguleeritakse sama paragrahvi lõige 9 punktiga 16, mille alusel lõppmakse tehakse pärast projekti kulude abikõlblikkuse, tegevuste elluviimise ja makstuse tõendamist ning lõpparuande kinnitamist.

Lõikes 4 muudetakse ka maksetaotluse menetlemise aega 45 tööpäevalt 30 tööpäevale. Maksetaotlusi ei menetleta määruse muudatuse jõustumise järgselt enam koos vahearuannetega, vaid iseseisvalt ning seetõttu lüheneb oluliselt menetlusele kuluv aeg.

Muudatusega täpsustatakse lõiget 4, laiendades valimispõhist kulude kontrolli lisaks personalikuludele ka muudele kuludele. Kui rakendusüksus näeb oma menetlusprotsessides ette, võib ta rakendada kuludokumentide valimispõhist kontrolli ka kohapealse kontrolli raames.

Eelnõu § 1 punktiga 13 muudetakse kehtiva määruse § 28 lõike 5 punktiga 2 tegelike kulude alusel toetuse maksmise eeldusi ja sellest jäetakse välja lause teine osa, kitsendus personalikulude valimipõhise kulude rakendamise osas. Valimispõhist kontrolli võib rakendada määruse muudatusega kõikide kululiikide osas, kui rakendusüksus seda oma menetlusprotsessides ette näeb.

Paragrahvi 28 lõike 5 punktis 3 täpsustatakse, et tegelike kulude alusel toetuse maksmise eelduseks on maksetaotluse esitamine ja enam ei ole vaja koos maksetaotlustega esitada aruandeid. Jäetakse välja lause osa „vahe- või lõpparuande ja“. Sama punkti lause teises osas jäetakse välja sõna „nende“, kui tarbetu viide rakendusüksusele.

Eelnõu § 1 punktiga 14 muudetakse kehtiva määruse § 28 lõiget 9, mille teisest lausest jäetakse välja sõnad „vahearuaruande ja“. Muudatusega sätestatakse, et toetuse saaja on kohustatud esitama üksnes maksetaotluse kord kvartalis ning koos maksetaotlusega ei ole vaja esitada vahearuanne. Vahearuanne esitamise sagedus on reguleeritud muudetava määruse § 27 lõikega 1 kahele korrale aastas. Muudatuse eesmärk on vähendada kõrget halduskoormust nii toetuse saajal kui ka töökoormust rakendusüksusel ning vahearuanne esitamine kord kvartalis ei oma praktilist väärtust. Vahearuanne koostamise eesmärk on anda ülevaade projekti edenemisest, kas tehtud tegevused on kooskõlas esitatud projekti tegevuskavaga ning aruandlusperioodi tegevuskavaga ning kas saavutatud tulemused vastavad aruandlusperioodiks seatud sihttasemetele. Kvartal on liiga väike ajaperiood ning kvartaalne vahearuaruande ei anna objektiivset ülevaadet toetuse kasutamise edenemisest. Toetudes praktikale on mõistlik vahearuaruandeid küsida kaks korda aastas ning sõltumatult maksetaotluste esitamisest.

Eelnõu § 1 punktiga 15 ajakohastatakse kehtiva määruse § 29 lõike 1 punkti 3 teises lauses viidet uuele riigihangete seadusele. Muudatusega täpsustatakse, et uues riigihangete seaduses kehtestatud nõudeid on kohustatud järgima ka riigihangete seaduse § 5 lõike 2 punktis 5 nimetatud isikust toetuse saaja ja iga toetuse saaja juhul, kui tema tegevus vastab riigihangete seaduse §-s 6 nimetatud tunnustele. Sisulisi muutusi see muudatus kaasa ei too.

Eelnõu § 1 punktiga 16 tunnistatakse kehtetuks kehtiva määruse § 29 lõike 1 punkt 5. Muudatuse põhjuseks on punkti mitteajakohasus. Viiest kompetentsikeskusest neli on ülikoolide või kolledžite allasutused ja üks riigiasutus ning paljudel juhtudel on tegemist raamhangetega, mis on juba läbi viidud ning mida saab kontrollida tagantjärele. Hanke läbiviimise eest vastutab hankija, mis on sätestatud sama lõike punktiga 3 ning mis on piisav kohustus hankijale. Kuna hankeid peab kontrollima igal juhul enne väljamaksete tegemist, siis ei ole otstarbekas reguleerida määrusega hankedokumentatsiooni kooskõlastamist üle.

Eelnõu § 1 punktiga 17 täpsustatakse kehtiva määruse § 29 lõike 1 punkti 8 sõnastust. Lause algusesse lisatakse tekstiosa „teadusuuringute taristu omandamist sisaldavate projektide puhul“. Muudatusega sätestatakse, et majandustegevuse osa suurenemise iga-aastane teavituskohustus kehtib teadusuuringute taristu omandamist sisaldavate projektide puhul.

Eelnõu § 2 näeb ette rakendussätte, mille järgi rakendatakse eelnõuga kavandatavaid muudatusi abikõlblike kulude osas tagasiulatuvalt alates 2018. aasta 1. märtsist. Põhjuseks on kehtivas määruses abikõlblike kulude all oleva materiaalse vara tõlgendamise probleemid. Käesoleva määruse §-s 4 „Terminid“ ei sisaldu „materiaalse vara“ mõiste selgitust. Eesti keele seletav sõnaraamat ei anna samuti materiaalsele varale definitsiooni. Määruse seletuskirja 16-nda lehekülje esimese lõigu lõpus selgitatakse, et „abikõlblikeks kuludeks loetakse ka kompetentsikeskuse ruumide sisustamist nii tööks vajaliku olmetehnika ja mööbliga kui spetsiifilisemate seadmete ja tarvikutega. Toetakse seadmeid, mille abil on võimalik läbi viia valdkonnapõhiseid teste, analüüse ja uuringuid“. Segadust on tekitanud spetsiifilisemate seadmete ja tarvikute abikõlblikuks lugemine. Ühelt poolt jäetakse määruses täpsustamata spetsiifiliste materjalide ja tarvikute abikõlblikuks lugemine, teisest küljest seletuskirjast lähtuvalt on nimetatud kulud abikõlblikud. Sellega seoses on tekkinud mitmeid vaidlusi rakendusüksuse ja toetuse saaja vahel materiaalse vara abikõlblike kulude tõlgendamisel ja kulude abikõlblikuks lugemisel. Tegutsevad kompetentsikeskused on selgitanud vajadust põhitegevuste elluviimiseks spetsiifiliste vahendite, materjalide ja tarvikute järele, milleks võivad olla erinevad materjalid, vahendid laboriseadmete ja muu teadusaparatuuriga töötamiseks ning tarvikud purunenud või amortiseerunud osade asendamiseks. Õigusselguse huvides on määruse § 8 lõike 4 punkti 4 sõnastatud täpsemalt ning abikõlblikeks kuludeks loetakse tegutsevate kompetentsikeskuste põhitegevuseks vajalike materjalide ja vahendite kulud. Sellega lahendatakse ära tekkinud ebaselged olukorrad ning kompetentsikeskuste poolt soetatud materjale, vahendeid ja tarvikuid saab lugeda abikõlblikeks alates 2018. aasta 1. märtsist, esimese lisataotlusvoorst toetust saanud projekti alguskuupäevast.

III. Eelnõu terminoloogia

Eelnõus ei kasutata uusi termineid.

IV. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu koostamise aluseks on perioodi 2014–2020 struktuuritoetuse seadus ja selle alusel kehtestatud Vabariigi Valitsuse määrused.

Eelnõu on kooskõlas ka järgmiste Euroopa Liidu määrustega:

1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja

Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006;

2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1301/2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006;

3) Euroopa Komisjoni määrus (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 187, 26.06.2014, lk 1–78);

4) Euroopa Komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8).

V. Eelnõu vastuvõtmisega kaasnevad mõjud

Eelnõu määrusena jõustumine aitab kaasa perioodi 2014–2020 struktuuritoetuse seaduse alusel elluviidava „Ühtekuuluvuspoliitika fondide rakenduskava 2014–2020” prioriteetse suuna „Väikese ja keskmise suurusega ettevõtete arendamine ja piirkondade konkurentsivõime tugevdamine” meetme „Piirkondade konkurentsivõime tugevdamine” tegevuse „Regionaalsete kompetentsikeskuste arendamine” alusel toetuste andmise eesmärkide täitmisele.

Majanduslikku, sotsiaalset mõju, mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele, elu- ja looduskeskkonnale määruse muudatusega ei kaasne. Muudatustega kaasneb teatud piires positiivne mõju regionaalarengule, mis loob soodsamad tingimused piirkonna konkurentsivõime suurenemisele. Muudatusega ei kaasne olulisi riske ega negatiivseid kõrvalmõjusid.

VI. Määruse rakendamiseks vajalikud kulud ja eeldatav tulu

Määruse rakendamisega täiendavaid kulusid ega tulusid ei kaasne.

VII. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras kolmandal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

VIII. Eelnõu kooskõlastamine

Eelnõu esitati eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Haridus- ja Teadusministeeriumile, Keskkonnaministeeriumile, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile, Sotsiaalministeeriumile ja üleriigilisele omavalitsusliidule. Kõik kooskõlastajad kooskõlastasid eelnõu vaikumisi. Eelnõu kooskõlastuskäik EISis on kättesaadav siit: <https://eelvoud.valitsus.ee/main/mount/docList/144f1ae6-48d4-4415-98e8-d23d4f146869>.